

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

108. szám.

Brassó, Szombat, szeptember 24-én.

III. évfolyam 1887.

A t. közönséghez.

Az új évnegyed közeledtével felkérjük a t. közönséget, hogy egyrészt előfizetéseiket megújítani, másrészt hátrálékukat beküldeni s viszont olvasóköriünket terjeszteni méltóztatásának.

Oly közlőnyt adni a közönségnek s első sorban hazánk ezen határszéli vidékeinek, mely a közérdekű ügyeket alaposan, komoly hangon tárgyalja, mely tájékozott felvilágosítással szolgál a közélet minden eseményére nézve: ez képezi törekvésünk tárgyát. Elfogulatlanok vagyunk s maradunk úgy politikai s nemzeti-ségi ellenfeleink iránt s szívesen nyújtunk tért az ellenkező nézeteknek is.

Politikai tekintetben hívei maradunk a szabadelvű pártnak s politikai vezércikkeinket nagyobbára pártunk legkittünőbb írói írják. — Munkatársaink köre napról-napra a legjobb erőkkel szaporodik s ma tényleg a többen kívül Brassó-, Fogaras-, Kis- és Nagy-Küküllő-megye legtekintélyesebb férfainak nevei sorakoznak lapunk köré, hogy ezen megyéknek minden tekintetben jó lapot nyújtsanak.

Összeköttetéseink az ország szívével azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy gyorsan és alaposan tájékozhatjuk a közönséget a hazai s külföldi fontosabb eseményekről s mozgalmakról. Október elsejétől kezdve rendes távirati rovatot vezetünk, — úgy hogy az olvasó lapunkból ugyanakkor fog értesülni az eseményekről, mint a fővárosi közönség a saját lapjaiból. Egyáltalában célunk: lehetővé tenni, hogy közönségünk a mi lapunkból értesüljön az eseményekről.

Kiváló figyelemben fogjuk jövőre is részesíteni a szász és román testvérek politikai mozgalmait, a melyekről szintén elfogulatlan értesülést nyer lapunk útján a közönség. — Figyelmünk tárgyát fogják képezni a határszéli megyék magyarságának társadalmi viszonyai, nemkülönben Romániában élő véreink helyzete; a tanügy s általában közművelődésünk.

Tárczarovatunk közelebről igen érdekes, irodalmi színvonalon álló beszélyeket fog közölni tekintélyes írók tollából, valamint kisebb tárczacikkeket is. Hazai irodalmunk ismertetésére jövőre is nagy súlyt fektetünk s különös gondozás tárgyát fogja képezni ezentúl is közgazdasági rovatunk, mely eddig is bizonyára elég élénk volt.

Nem fogunk áldozatokat kimélni arra, hogy jó lapot nyújtsunk, — csak kérünk támogatást.

Lapunk előfizetési díja:

októbertől december végeig 1 frt 80 kr, — mely legezlszerűbben postautalványon a „Brassó kiadóhivatalába” küldendő.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Erdély a király előtt.

Tegnap fogadta a király Erdély törvényhatóságainak hódoló küldöttségeit. Tegnap fogadta a magyar király az E. M. K. E. monstre küldöttségét.

A törvényhatóságok küldöttségei Erdély összes lakosságát képviselik. A hol e bércezes hazarészünkben csak egy szív dobog, az egyitt van szellemileg a megyék küldöttségeivel, a kik azért mentek a király elé, hogy átadják neki Erdély összes népeinek s e népek összes gyermekeinek hódolatát, szívből jövő üdvözlését.

És a király kegyesen, atyai jóindulattal fogadja hű erdélyi népeit, biztosítva őket mindaddig királyi kegyelméről s jóindulatáról, a míg igazán trón s haza érdekében fognak működni.

Nyomban a megyék után az E. M. K. E. lépett a király elé. Ez a honmentő egyesület, mely feladatául tűzte ki a haza ezen végvárának s általa a hazának erősítését, mert a magyarság erősítése e hazában egyértelmű a trón s haza védelmével s megszilárdításával.

Ha nagy volt az E. M. K. E. eddig is, ha országra szóló tekintélyre tudott szert tenni alig két év alatt: kétszerte nagyobb lesz ezután. Az az egyszerű tény, hogy a király elfogadta az E. M. K. E.-t, nagyon nagy horderejű. Jelenti törekvéseinek méltatását legfőbb helyen. Jelenti azt, hogy Magyarország királya csakugyan azt a súlyt és fontosságot kölcsönzi ezen hazafias egyesületnek, melyet ez méltán megérdemel.

Jelenti azt, hogy a király is osztja azon véleményét, hogy e haza hatalma és tekintélye első sorban az uralkodó nemzettől van függővé téve, hogy ennek erősítése egyúttal a haza erősítése is.

Az E. M. K. E. nem szit nemzetiségi viszályokat. Nem támadja meg a nemzetiségek-

nek sem jogait, sem szokásait, sem templomait, sem iskoláit, sem nyelvét, sem vallását.

Az E. M. K. E. nem követ politikai célokat. Egyetlen célja: hatalmas, szellemileg és anyagilag hatalmas magyarságot teremteni. Ez ország Magyarország. Legyen tehát magyar. Jellegére nézve. Erre törekszik az E. M. K. E. az erdélyi részeken. E törekvésnek méltatása a király elfogadása.

E hazát sokféle nemzetiség lakja. Többekévesbbé hazafias elemek. De vajjon válságos idők esetén ki az, kire első sorban és feltétlenül számíthat trón s haza? Vajjon a különféle lehetséges és nem lehetséges konstellációk közepette mely része az e hazának, a melynek nincs semmi választása, a melynek a költő szerint csakugyan itt élnie s hálnia kell?

Csak a magyar. Neki egy hazája, egy királya van. E hazát és e királyt kétszerte kötelessége utolsó csepp véreig védeni, mert e hazával és e királyával van egybeforva az ő élete is. — Ez nem bizalmatlanság a társnemzetiségek iránt, csak a való őszinte bevallása.

A törvényhatóságok küldöttségeivel a király az összes lakosság hódolatát fogadja, tekintet nélkül azok nemzetiségére. Mert hisz a király mindnyájának atyja egyaránt.

De az E. M. K. E. küldöttségével a király Erdély magyarságát fogadta, azt a magyarságot, mely annyi áldozatot hozott már trón- s hazáért, mely „annyi balszerencse közt” is megtartotta e bérceket a hazának s öntestével vetett gátat annyi hódító ellenségnek.

Nem formálunk magunknak külön jogokat abból, hogy a király minket külön is elfogadott. Csak egy jogot, azt, a melyhez jogunk van: tiszteletet kérünk a nemzetiségektől. Mert megérdemli a tiszteletet az az egyesület, melyet királya kegyteljesen elfogadott.

Nem akarunk kapitálist sem formálni a dologból, csak szeretnők, ha egy irányban nagy eredménye volna: a nemzetiségek megbékítésére. Ha ez meglesz, akkor békénk biztosítva van. Ha ők nem lesznek ellenséges indulatuak, ha ők úgy megférnek velünk mindig mint tegnap a megyék különféle nemzetiségű küldöttségei, — akkor a kölcsönös béke biztosított s közösen, egyetértve szolgálhatjuk a trónt és hazát, a mint azt tegnap a trón számolya előtt küldötteink esküdtek is.

A „BRASSÓ” TARCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —

Négy óra! Az iskolák nagy szárnyajtói megnyitak és a barna meg szőke, nagy és kicsiny, halvány meg rózsás arcú leánykák serege csak úgy tódul a folyósóra, melyben a kalapok s felsők függtek volt. Az egyik kacagott, a másik sutogott, csevegett, lármázott. Hiába intette őket nyugalomra a felügyelőnő rideg hangja. Két órai nyugodt s hallgatag ülés után az ifjuság vig természete is megkövetelte a magáét.

Nem ismert az határt Szász leánytorokból hangzott fel a zaj s azután mintegy vezényszóra lerohantak a lépcsőkön, szét az utcákba, kit-kit merre utja vitt, mint fiatal madarak serege, mikor visszanyeri szabadságát.

Lenz Gabriela kisasszony, a fiatal nevelőnő, ki a felnőtt leánykákat oktatta az angol nyelvben, hóna alá vette a kék füzetek egész csoportját, melyeket a következő napig kijavítani kellett s a már csendessé lett keskeny folyosón végigsietett szobájába. Egy darabig szabad volt. Azt tehette, a mi neki tetszik, míg a házban lakó növendékek fölötti felügyeletet kellett átvennie.

A magány és nyugalom ezen rövid ideje mindenkori boldogság volt reá nézve. Ez a nyugalom is

csak olyan volt, a milyen. A szomszédszobában ép akkor folyt a zenetanítás s a különféle zongorákról behatoltak az ujjgyakorlatok kinos hangjai, melyek különösen ma oly szokatlanul borzasztók voltak, hogy szegény Gabriela majd elveszté türelmét belé.

Odaült az ablakhoz, nekitámasztva könyökét a keresztfának, ujjait erősen halántékára nyomva, sűrű szőke haja alá. Ez a sűrű, szép szőke haj, azzal a szép aranyfényűvel volt egyedüli ékessége. Mint ékes fejdísz állott neki, sehogy sem hozható összhangba azon egyszerű, minden divattal daczoló, sima ruhával ugyanazon szürke szövetből, mint az intézet bennlakó növendékei, azzal a fekete gyapjuköténnyel s apácza-szerű széles fehér gallérral.

Tíz évvel ezelőtt került Gabriela mint teljesen árva az intézetbe. Egy nagynénje hozta be, a ki most taníttatni akarta őt, hogy majdan meneküljön tőle. Nyolcz évig volt tanítványa ez intézetnek, hogy azután kitűnően sikerült vizsgája után a tanulást tanítással váltssa fel.

Élete oly egyhangú volt most is, mint azelőtt. S a mint ott kidőlt az ablakon s szemlélte az átellenes udvari épület fedele fölött foszladozó felhőt, mély sóhaj tört ki kebléből s újból meg újból egyhangú életére s jövőjére gondolt.

Oh, istenem! mit használ minden kérés és óhaj? Naponként maga előtt látta jövője elszomorító ké-

pét. Hisz Angélique kisasszony, a francia nevelőnő, a sápadt Miss Jane, az intézet főnöknője, kit méltóságánál fogva mindenki „madame”-nak szólított, s a jobbi vén kisasszonyok, ezek a mumiákká zsugorodott emberek, egykor talán szintén ily fiatalok voltak! Pedig alig hinné már valaki. És ilyen lesz ő is huszharmacz év múlva!

Erőtlen koczogás zavarta meg ábrándozásában s a míg magához tért és megfordult volna, már egy komor arcú, sovány nőalak állott előtte — az igazgatónő.

Gabriela gyorsan magához tért, kezet csókolt a főnöknőnek, mint gyermekkorában szokta tenni s tiszteletteljesen állva maradt, mialatt ez az ágy előtt való székre telepedett.

— Kedves Gabriela! — szólította meg a leányt egész hidegen. — Ön már többször fejezte ki azon óhaját, hogy szabad óráiban szeretne magánleczkét adni. Az első leczkét már megkaptam az ön számára.

— Oh madame! — kiáltá örömtől dagadó kebelével, kipirult orcákkal a leány — hogyan köszönjem meg a szíveséget?

— A dolog egészen önként folyt. Nekem semmi részem sem volt benne. Hisz tudhatja, hogy nyelvtanítást illetőleg az én házam a leghíresebb a városban, mondá azután, büszke önnézzettel felemelve sárga kiaszott arcát. Ezt mondá tegnap az alpolgármester ur is, ki megtisztelt látogatásával.

Folytatása következik.)

A magyarok istene segítsen minket e törekvésünkben! Bár ez volna következménye királyunk legmagasabb látogatásának!

A király összes válaszainak volt egy közös kimagasló pontja: a hazafiság.

Jól esett hallanunk ezt legfőbb helyről. Jegyezzék meg ezt nemzetiségeink. Magyarország királyának kegyére csak addig számíthatnak, míg jó hazafiak. Azok voltak-e, nem-e eddig, nem kutatjuk most, de legyenek ezen-tul azokká. Azt kívánta tőlük a király, ezt kívánja a haza; ezt ígérték a királynak, ezt esküdték a hazának.

Legyenek hívek ígértük- és esküjükhöz, hogy mindég egyetértéssel és testvéri szeretettel kiálthassuk:

Éljen a király! Éljen a haza!

Belföld.

Brassó, szept. 23. (Tisza Kálmán Nagyváradon.)

Tisza Kálmán miniszterelnök, mint Nagyvárad város képviselője szerdán érkezett Nagyváradra választói körébe, hol kívánata egyszerűen, de annál szívélyesebben fogadták. A miniszterelnök itt egyikét tartá legre-mekebb beszédeinek, kiterjeszkedve az általános politikai helyzetre, pénzügyi viszonyaink- s politikánkra. A beszéd leirhatlan hatást keltett s bizonyára sok port fog felverni az országban. A remek s országra szóló beszédre még lesz alkalmunk visszatérni.

A király Kolozsvárt.

— Távirati tudósítás. —

Kolozsvár, szept. 22. (Saját külön tudósítónktól.)

Ma délután 5 órakor király ő Felsége városunkba érkezett. Daczára a nagy esőnek, beláthatlan embertömeg gyűlt össze. Az indóházról a városban lévő Bánffy-házig egyletek és tanulók képeztek sűrű sorfalat. — Elöl 42 tagu bandérium lovagolt Jósika Lajos báró vezetése alatt. A pályaudvaron megjelentek. Tisza Kálmán miniszterelnök, a törvényhatóságok küldöttei, Kolozsmegye s Kolozsvár város bizottsági tagjai, élükön Jósika Samu főispánnal. A vonat megérkezéskor háromszoros éljen harsogott fel. A király leszállva a vonatról, egyenesen Tiszához ment, kezét szorítva vele. — Jósika Samu főispán rövid beszéddel üdvözölte a királyt, majd Albach polgármester is, melyre ő Felsége kegyesen válaszolt, kiemelve, hogy szívesen jött Kolozsvárra. Ő Felsége beszélgetett a perronon Tiszával, kit maga mellé hívott kocsijába. Elöl ment a lovasbandérium; utána Jósika Samu főispán, Albach Géza polgármesterrel, azután ő Felsége Tiszával; utánunk a kíséret, azután pedig a törvényhatóságok. — A bevonuláskor a összes harangok zugtak. A utcákon mindenütt képzeltetetlen tüntetés. A Bánffy házhoz érve ő Felsége szemlét tartott a lovasbandérium fölött, többeket megszólítással kitüntetve, majd meleg köszönetet mondva megjelenésükért. Innen a király lakására ment, visszavonult termeibe és átöltözködött. — Este 7 előtt nagy udvari ebéd volt, melyre hivatalosok voltak Tisza, Orczy, főispánunk s polgármesterünk stb. Este a város fényárban uszott. Kivilágítás nagyszerűen sikerült. — Az összes kolozsvári dalegyletek szerenádót adtak ő Felségének, ki megjelent az erdőlyen az ezrekre menő tömeg szünni nem akaró éljenzése közepette.

Kolozsvár, szept. 23. (Saját külön tudósítónktól.) A király a pályaudvaron megérkezésekor a főispán és polgármester által hozzá intézett üdvözlő beszédekre következőleg válaszolt:

„Szívélyes üdvözlötök őszinte visszhangra talál keblemben; örömmel s rég táplált óhajtasomat követve jövök Magyarország erdőlyi részének e főhelyére. Örömmel fogom annak emelkedését szemügyre venni s nem kétlem, hogy a leg-szebb emlékeket viendém innen magammal.“ (Hosszas lelkes éljenzés.)

Ebéd után ő felsége cercelet tartott. Először Bánffy Miklós gróf főpohárnokot, azután Kemény János bárót, Román Miron és Szász Domokost tünteté ki megszólításokkal. Bánffy előtt dicsérőleg nyilatkozott ő felsége az itteni fogadtatásról. Keményt megszólítva, mondá: Örvendek, hogy betegsége után ismét egészségben láthatom.“ Román Mironnal az egyházról, Szászszal pedig a kolozsvári egyházzal és a nagy-enyedi theologiai akadémiáról tudakozódott. Elismerete, hogy Szász Domokos egyházkerületében felpezsdült a hit-élet. Azután Bánfy György bárót megszólítással tüntette ki s előtte is a szép főuri bandériumot dicsérte,

Kolozsvár, szept. 23. (Saját külön tudósítónktól.) Ma délelőtt ő Felsége az összes tisztelgéseket fogadta. Először a törvényhatóságok nagy küldöttségét Jósika Samu báró vezetése alatt, majd a román pap-ságot Lonhardt püspökkel, a gör. kat. papságot Román Miron érsekkel, az ág. ev. papságot Teutsch Traugott püspökkel a törvényszéket, kereskedelmi kamarát, E. M. K. E. t, erdőfelügyelőket, izr. egyházat stb.

Minden küldöttségnek ő Felsége külön-külön felelt; a törvényhatóságok küldöttsége fölött hosszabb cercelet tartott, csaknem mindenkit megszólítással tüntetve ki.

A görög keleti papságnak többek között ezt mon-dotta:

„... Elvárom és örömmel fogom látni, ha méltó főpásztorunknak imént nyilvánított szavaihoz hiven eme befolyásukat csakis a hű-ség és valódi hazafias erények ápolására fog-ják használni.“

Teutsch szász püspöknek adott válaszbán többek közt ezeket mondotta ő Felsége:

„... Meg vagyok győződve arról is, hogy önök hitsorsosai tisztában vannak azon hazafiúi kötelességekkel is, melyekkel az anya-országnak tartoznak.“

Az E. M. K. E. impozáns mostre küldöttségének, melyet gróf Bethlen Gábor vezetett — az egész küldöttség teljes magyar díszben — ő Felsége szósze-rint következő választ adta:

„Köszönettel fogadom hódolatuk és hű ragaszkodásuk nyilvánítását. A közmívelődés terjesztését és a valódi hazafiaság megszilár-dítását minden nemzetiségnél nemes czélnak tekintem, s ha önök e czél felé törekedve, színtoly buzgóan, mint tapintatosan eljárnak, egyleti tevékenységüket mindenkor meleg ro-konszenvvel fogom kísérni.“

A küldöttségek fogadása után ő Felsége visszavonult lakosztályába s jelentéseket halgatott meg.

Délután Tisza Kálmán társaságában meglátogatta Mátyás Király születésiházát, a hol ő Felsége megjegyezte, hogy nem nagy kegyeletre mutat, hogy ezt a történelmi nevezetességű házat most lalaktanyá-nak használják. Innen elindulva meglátogatta a kór-házakat, kereskedelmi akadémiát, gazdasági tanintézetet, vegytani intézetet, nőipariskolát semminariumot, román. kath. és ref. főtanodákat, — mindenütt a vendég-könyvbe beírva nevét. —

Este udvari ebéd lesz s színházi előadás.

Kolozsvár, szept. 24. (Saját külön tudósítónktól.)

Tegnap este nagy udvari ebéd volt, melyre számos katonai s polgári egyéniség volt hivatalos. Ebéd után cercelet volt, melyen a király minden vendéget meg-szólítással tüntetett ki, Innen színházba hajtatott, hol a zsufolóság megtelt díszes közönség nagyszerű ová-cziókban részesítette s sokszorosán megéljenezte. Ma d. e. 10 órakor általános kihallgatás lesz. Délután meglátogatta ő felsége még az intézeteket, megjelenik a sétatérren rendezendő népünnepélyen, megtekinti az erdőlyi népviseletek csoportját, este udvari ebéd lesz és 9 órakor ő felsége ismét elutazik külön udvari vo-nattal.

Tisza Kálmán szintén azon vonattal utazik Bu-dapestre. (Levélben bővebben és részletesen.)

A király elismerése.

A hadgyakorlat fővezetősege nevében, Albrecht főherceg aláírásával, a csapatok előtt a következő napi parancs tétetett közzé:

Ő császári és apostoli királyi felsége a 7. és 12. hadtestnek ma befejezett hadgyakorlata alkalmából a legkegyelmesebben kifejezteni méltóztatott: A Déva melletti, mai napon befejezett hadtest gyakorlatok ő elsőjét minden tekintetben nagy mértékben kielégítet-tek. A 7. és 12. hadtestek parancsnokainak és a vezérkarnak körültekintő előrelátása és tevékeny közre-működése folytán a hadgyakorlatok tervezése és ke-resztülvitele teljesen korrekt volt. A vezetés, ugy-nagyban, mint kicsinyben, a helyzet helyes megraga-dásáról, gyors elhatározási képességről és nyugodtságról, a csapatok által való végrehajtásuk pedig gyakor-lat és harc tekintetében való jeles képzettségükről a legénység rendszeretete, fegyverzettsége és magatar-tása pedig, ennek jó szelleméről és edzettségéről tet-tek tanuságot. Ő felsége legmagasabb köszönetét méltóztatott az újból nyilvánult fáradságért kifejezni és legkegyelmesebben fehatalmazott, hogy tudtul adjam a 7. és 12. hadtestek parancsnokainak kíváltképen, to-vábbá a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédség összes többi parancsnokainak, csapatainak és intéze-geinek, végre a vezérkar főnökének és tisztjeinek, va-lamint a döntőbíróknak a legfelsőbb megelégedést. Sze-rencsét kívánok az összes résztvevőknek ezen legfel-sőbb elismeréshez.*

Román lapszemle.

— Amerikába fiuk! —

Volt olyan idő, nem is nagyon régen volt, ma-dón a „Gaz.“ belebomlott vol' Muszkaországba. Meg is adta az árát, mert tisztességes utilaput kötöttek volt a kolozsvári lapok az ő viszketeges talpára. Hja, az idők változnak s ebben a „Gaz.“ izlése is! Most már finomabb az izlése, mert nem muszka kancsukáért bomlik, hanem az észak-amerikai szép szabadságért, de csak azért, hogy hazáját, mely élteti s ha majd el-hunyand, hantjával eltakarja, annál inkább moskolt-hassa.

Minden eszköz jó neki erre, hogyan ne lehetne Észak-Amerika száz éves szabad alkotmánya, melyet oda lent most ünnepelemek Pensylvániában, azaz „er-dők országában.“ Ez már csak eszébe juttatja Transilvániát és meg kell tenni a kettő között a hasonla-tot, ezt mindjárt meglátjuk.

„Transilvania is gazdag erdőben, mint Pensyl-vánia. Azonban minő különbség van azon szabadság között, a melyet Pensylvánia összes lakói élveznek és a között, melyet Transilvania lakosainak nagyobb része, értsd: a románok élveznek. Nálunk az észak-amerikai szabadságra hivatkoznak, mint előpéldájára annak, hogy államok és népek milyen szépen megél-hetnek egymás mellett, teljes szabadságban, a nélkül, hogy fajharcot fűznének; a nélkül, hogy egymást rö-vidítnék elnyomni, egymást üldözve és elszegényít-ve. — Vashington és Franklin hazájában, továbbá Pensylvániában és az unió más kisebb államaiban így van.“

No, hát mi baj? Az, hogy Pensylvániában nin-csenek mágánások, nemesek és más kiváltságosok, mint Erdélyben.

Ime ez a baj! Nem lenne szíves megmondania „Gazeta“, hogy mi történjék azokkal a mágánosokkal és nemesekkel, mi történjék Romániában azzal a sok pénzzel, boérrel és csokojjal, hogy Transilvániában, és Romániában is épen olyan boldog legyen, mint Pensylvániában. Megpróbálta volt a 60-as években Bukarestben a demokrata Papiu Ilavianu, nálunk Pap Sándor volt az ő becsületes neve, hogy miként kell magát viselni egy princeze' szemben. Bizony bele tört a bicskaja.

„Erdélyben csak a mágánosoknak és nemeseknek csinálják a törvényeket, ők válogatják el az erdőket, a legszebb legelőket s a népnek csak sovány legelő-keket, fővényes hegyeket s a legrosszabb erdős helye-keket adják.“

Hát ez bizony a legszebben szólva is tisztessé-ges izgatás a törvényhozó tényezők ellen, a birtokos osztály ellen. De ha neki így áll jól? Halljuk csak to-vább az összehasonlítást.

„Pensylvániában minden honpolgár egyenlő a törvény előtt, pergamentes oklevél és különleges ha-zafias okmány nélkül, mindenki élvezi a törvény paj-zát s tiszteltetik mindenek felett mint ember, mint szabad polgár. kinek az állammal szemben nemcsak kötelmei vannak, de jogai is.“

Ez nagyon szép! Hát hogyan állunk Transilv-ániában? Itt csak némelyek számára — pentru unii — van szabadság és a törvények tisztelete csak ezeknek önkényétől függ. Ez magyarul mondvá azt teszi, hogy Erdélyben magyarok élvezik a szabadságot s a tör-vényeket kedvük szerint hozzák és alkalmazzák. Ez is lelketlen izgatás. De menjünk tovább.

„Pensylvániában batártalan sajtószabadság van külön esküdtszék nélkül; ott az emberek mindnyájan dolgoznak egymás megakadályozása nélkül és munká-juk gyümölcséből művelik a nyelvüket és szokásaikat. Nincsenek ott olyanok, a kik mások zsirjából élnek és hiznak. A mi olvasónk egészíték ki ezt így: mint van-nak Erdélyben magyar mágánások és nemesek, a kik a romanu poporu hátán elődnek és hiznak. Izgatás biz ez de Transilvániában nincs a Gaz. számára sajtó-szabadság. Ott nincsenek tanfelügyelők, a kik a poporu közoktatását és előhaladását megakadályozzák.“ Ez azt teszi, hogy nincsenek ott olyan tanfelügyelők, a kik a magyarnyelv tanítását követelik. Ott nincsenek szolgabírók nincs kultüregetlet s több e féle. Ott a tyuk a rókaival, a bárány a farkassal, a csikó a maczkával egy tából esznek. Ott angol, franczia, német, amerikai mind merő angyalok. Ott államnyelv sincsen ugyebár, ha-nem a congressuson legalább száz nyelven tanács-koznak, törvényeket a bevándorlott khinaiai számára a Confucius nyelvére s a magyarok számára magyar nyelvre is lefordítják. épen mint Romániában. Komám-uram, oda kellene zárandokolni, a „Kr. Zeitung“ redac-tiójába, adnának szívesen utasítást oda is, viszsza is. Mi vallanók ennek kárát, mert akkor az „Unirea“-ból kellene írni román lapszemléket. Azt is szívesen meg-tennők, csak csak a „Gaz.“ bomladozását ne lát-hatnók.

Czenkalji.

Az iparos ifjak műkedvelői előadása.

(Szerelme és öröksége, vigjáték 3 felv., írta Szigethy József.)

Mire e sorok napvilágot látnak, már szinte egy hete múlt az előadásnak, a melyről szólaní akarok, de még mindig kedvesen zsong fülemben néhány jelenet akkorról s még elég élénken él emlékezetemben az előadás, hogyssem ne írhatnék róla, a mi különben már jelezve is volt.

Epen akkor érkeztem meg, mikor a cigányok ropogós csárdását a színpadi rendező esengettyűje ketté vágta. A függöny felgördül s ott láttam — kit is láttam ott? még maig sem tudom elhinni, hogy az a kedves kis alak, ki előbb olyan szerelmes tekintettel simult Árpádja keblére, majd szerepéhez híven lött, ivott és káromkodott: mordizom! s a kinek mindez olyan jól állott, hogy az a kedves alak Szele Rózsika k. a. volt. De hinnen kell, igen, hisz más-kor is ő volt ifjaink ily előadásainak lelke. Mäskor is megérdemelte a kisasszony a közönség tapsait, meny-nyivel inkább ma, mint „Gerőfi kapitány egyetleneg-y s ép azért legszebb és legkedvesebb leánya Flóra.” Kapott is érte egy szép virágcsokrot s nagyszámu él-jent, mert az összes játszóknak szóló eljenzésből az oroszánrészt öt illette. S én is szívből kívánom, hogy az ifju egylet műkedvelői előadásainak diszere sokáig éljen.

Zarándi Árpád, ki terve kiviteléhez nem találta nehézségnek a magára erőszakolt mamasz urfi szerepet, még is felelt annak becsülettel, adva — minden tul-zás nélkül — olyan kényes Bertókot, mely a közönséget többször megnevettette. Hegy is ne, mikor Flóra boldogsága függött a koczkán! Ezért föleserélhetette a borivást a Zuckerwasser szűrésölgetésével, elajulhatott ijedteben s nyakon öntethette magát két dézsza vízzel is. Rozsondai János az egylet beléletében már ed-dig is tevékeny buzgalmat fejtett ki mint annak egyik tisztviselője, de e téren is reméljük vele a színpadon többször találkozni. Mellettem ülő szomszédom ugy nyilatkozott róla, hogy e fiatal ember mindenre alkal-mas. Legyen e bírálat az ő kritikája.

Kaczér Tamás öreg huszár, a ki olyan jó volt, „mint a prófunthól készült cukros tortata”, állandóan lekötve tartotta a közönség figyelmét és rokonszenvét, kinek kacskaringós mondásait igazi élvezettel hallgat-tuk. Igen jó alak már a szerző alkotásánál fogva is s Vass György szerepét valóban felfogva, igen ügyesen játszta, ugy, hogy ha hirtelen valamelyik csillagot le-hozta volna Flórának udvariasságból, azon se lehetett volna nagyon csodálkozni. Az a ropogós beszéd, meg a „jól áll neki!” igazán jól állott neki. Már volt al-kalmunk öt több ízben látni s ez utóbbi fölépése al-kalmából dícséretképen egyebet nem mondhatunk, minthogy ez egylet szini szakosztályának egyik legte-hetségesebb tagja fog lenni.

Báthori Mihály tábornok szerepe talán a legna-gyobb a darabban; az a tusakodás, melyet a két ifju megbírálásánál kifejt, azok a kifakadások, melyekre a tapasztalat kényszeríti, végül a katonas és nyílt fellépés az utolsó felvonásban — nem mindennapi játszó kezébe való. És Török Ferencz teljesen megfelelt a nehéz feladatnak, érzette ezt nemcsak ő maga, hanem a közönség is, mely nem késett az elismeréssel. Kár lenne e jó erőt jövőre is nem venni igénybe, mert használhatósága az egylet felolvasási estélyein többször kitént szavalaiban is.

Özv. Zarándiné, ki ugy bámul, midőn a tábor-nok előtte felelt, hogy szinte kétségbe vonja, vaj-jon a tábornok eszen van-e s később, midőn meggyő-ződik, hogy csakugyan igaza volt neki s most már csodálkozása a telőpontra hág, — valóban jó sze-mélyesítőben talált Fiedler Vilma k. a.-nál, ki lát-hatolag igyekezett szerepét kellően felfogva, annak meg is felelni. Csak a kissé halk beszéd az, a mire most megjegyzést tehetünk, de hiszszük, hogy a k. a. jövő fellépésekor ezt is eltalálja.

Ben edek Etelka k. a., mint Flóra szobalánya, rövid szerepe daczára is kitént bátorságával, a mi műkedvelőnkönl, főleg első színpadra lépés alkalmá-val nem igen szokott mutatkozni. Jó jel!

Gerőfi János csak egyszer jelenik meg a darab-ban, az utolsó felvonásban, de hálás szerepe elfeledtet-i ezt a nézővel. A viszontlatás öröme, majd a hallottak fölötti fokozódó csodálkozás, végül a bonyodalom meg-oldását követő öröme, melynek kedvéért ki is békül. — a játszóknak olyan sokoldalú tehetségét igényli, mhez csak egy rutinizott színész kell. Mindazonáltal e nehézségeket Lécz János műkedvelőnk is fölsimerte és töle telhetőlg törekedett e szereppel megbirkózni s a felhangzó tapsoknak jó része volt az ő jutalmazásá-ban is.

Kelemen Béla (Árpád inasa) és Barabás Mihály (inás a tábornoknál) szerepüknl fogva nem tünhettek ki kellőlg, de annyit róluk is megemlítünk, hogy a színpadi bátorság náluk olyan kellék, melynek később jó hasznát vehetik. Csak így tovább!

Végén vagyok kritikámnak. De nem, meg kell említenem még a kulisszák mögött esendben működő gépezetet, melytől a darab sikere oly nagyon függ, mely igen korrekt volt. Aztán tudják önk, mi az: a jó sugó? Ugy sugni, hogy a közönség ne is sejtse létezését, de a színésznek azért vezetője legyen — ilyen volt az most. Hát a dekorálás? Tapintatos kezekre valott. És végül a maszkírozás? A színpadi titkokba beavatott s a szerepnek a játszó ar-czán kifejezést adni tudó pamacs kellett ehhez, mint a Szántai János uré, ki a játékhoz a mázt megadta.

Mind, mind elismerést érdemelnek egyenként, végül pedig általában az iparos ifjak önképző egylete, mely ez élvezetes estét szerezte nekünk. — Csupán egy megjegyzésem volna. A darab aránylag rövid volt talán ezt a rendezőség a közönség kényelme iránti

tekintetből választotta így. De véleményem szerint ily esetben a felvonásokközöt szavalattal vagy más ilyes-mivel kellene kitölteni, hisz van az egyletnek elég te-hetséges tagja. Most, az igaz, kitöltötte a jó cigány-zene, mely szintén megemlést érdemel.

Tehát e kritikában mindenki megdicsértetik? — kérdi talán a szerkesztő ur. Igen, mert mind megér-demlik. De ha valakit nem kell megdicsérni, az csak a mi közönségünk azon része lehet, mely ez elő-adásról hiányzott. Meg is jegyeztem magamnak azo-kat, a kiket ott nem láttam, de csak azért, hogy majd személyesen dícsérjem meg őket s remélem, ez hasz-nálbi is fog. Iparos ifjak! jövőre telt házat reméletek!

Helyi és vidéki hírek

A hátrálékok. Azon t. előfizetőinket, kik előfi-zetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisz-telettel, méltóztassanak hátrálékaikat posta fordultá-val beküldeni, mert kiadóhivatalunk nincs azon kedvező helyzetben, hogy a díjak felhalmozását bevárhassa. Kérjük szépen ezentul az előfizetéseknek rendes idő-ben való megújítását.

Albrecht főherczeg tegnap d. e. a rendes személy-vonattal városunkba érkezett kéttagu kísérettel. A vo-nathoz egy külön salonkocsi volt csatolva. A vonat majd másfélórai késés után érkezett csak a pályaud-varba, hol megjelent 12 rendőr diszben, a rend fenntartására, Hiemesch Ferencz főkapitány s Streoulia János hadnagy. A főherczeg főudvarmesterének f. hó 19 én és 22-én az itteni városkapitánysághoz intézett két sürgönye folytán öt csinosan és kényelmesen ki-állított kocsi és egy podgyászszekér várta az indóház-nál, hogy a főherczeg fenségét kíséretével innen Pre-deálon át Sinaiba vigye. A főherczeg s kísérete ki-szállván, a pályaudvarra mentek, hol Hiemesch Fe-rencz városi főkapitány üdvözölve ő fenségét, jelen-tette, hogy a kívánt fogatok rendelkezésére készen állanak, kérve a további rendeleteket. A főherczeg ő fensége erre szépen köszönvén, ugy maga, mint a főd-varmester ő exc. is a városkapitánynyal és Dankmarin-ger Gyula álmásfőnökkel, barátságosan beszélgetvén, a városkapitányhoz több kérdést intézett, s. p. a nyugdíjintézet házat illetőlg is. Innen a várótermen-át a nagy étterembe mentek a magas vendégek-rö-vid pihenésre. Ezen perczben a román királyi udvar-tól sürgöny érkezett, mely szerint déli 1 órakor ud-vari kocsik érkeznek Sinaiból Predeálra ő fensége és kísérete számára. Ugyan ezen sürgöny, valamint a rossz időjárás is a főherczeg ő fenségét arra birták, hogy hagyja abba tervét a lőfogatu szekerekkel való továbbutazást, minek következtében a szekérbirtokosok gazdag jutalmazása és rövid reggeli elköltése után, gyorsan előállított különvonattal ő fensége Predeálra tovább utazott.

Az első dícséret. A dévai nagy gyakorlatok al-kalmával ő fensége első dícsérei nyilatkozatát már az első napon a Brassóban álmászó II. Sándor ezred nyerte. Büszke lehet a legfőbb hadur elismerésére.

Tisza Kálmán miniszterelnök Tarkovics államtit-kár s Hegedüs Sándor orsz. képviselő kíséretében esü-törtökön reggel a gyorsvonattal Kolozsvárra érkezett, hol e pályaudvaron számos notabilitás által fogadta-tott. A polgármester röviden üdvözölte, mire a mi-niszterelnök szívélyes szavakban felelt s a városba bevouult.

Az E. M. K. E. brassómezei fiókegylete választ-mányának választott és virilis tagjait van szerencsénk ezennel tisztelettel meghívni a választmánynak f. hó 30-án, pénteken, d. u. 2 órakor a magyar kaszinó he-lyiségében tartandó ülésre, kérve lehető nagy számu részvételt. T á r g y a k: 1) Intézkedések a fiókegylet közgyűlése tárgyában. 2) A kereskedő ifjak egyletének kérvénye segélyezés tárgyában. 3) Veszprémy Ida óvónő kérvénye lakásért. 4) Különléle időközben beérkező ügyek. — Brassó, 1887. szept. 21-én, Koós Ferencz elnök. Szterényi József jegyző.

Hogyan szereti a Gazeta a magyar óvodákat Megemlíte e magyarfaló lap, hogy Horváth László tanfelügyelő Segesvárt kisdudóvódát szándékozik álli-tani, így bölcselkedik: „Ne feledjék a románok, hogy ezen magyar óvodák célja a gyermekek magyarosi-tása.” Mi meg nem feledjük, hogy az ilyen figyelmez-tetésért nem adnánk egy kétkrajczáros bakaszivart.

A katonaság itthon. A nagy hadgyakorlatoknak vége van. Déváról s a szomszéd állomásokról esütör-tökön 42 külön katonai vonat indított az ország külbönböző részei felé. A mi katonaságunk, közös had-seregbeliek és honvédek, három külön vonaton érkez-tek. A legelelső vonat 7 óra 30 perczkor, az utolsó 10 órakor jött. A bevonulás zeneszóval történt. A tartalékosok tegnap bocsáttattak haza, a kiszolgált ujjonczok pedig ma. A városnak ismét sokkal élén-kebb a képe.

Vonatkezés. A sűrűn közlekedő katonai külön-vonatok következtében tegnap d. e. a rendes személy-vonat nagy késést szenvedett. 9 óra 46 percz helyett 11 óra 20 perczkor érkezett be a pályaudvarba. En-nélfogva a posta is csak delután adatott ki, habár derék, szorgalmas postatisztjeink, élükön a fáradhatatlan főnökkel, Schmid urral, emberfeletti erőt fejtettek ki a nagy anyag feldolgozására s a del alatti időt is ennek szentelték.

Rendőri hírek. Talált tárgyat eljuttatja

tása. Egy helybeli üzlet legénye mintegy 14 nap előtt egy drágakövekkel kirakott gyűrűt talált a nél-kül, hogy ezt a hatóságnak bejelentette volna. Teg-napelőtt el akarván adni a gyűrűt, a tulajdonjog igazolá-sa követeltetett tőle. Minthogy pedig ezt igazolni tudta, elfogták az illetékes hatóság majd megjutalmazza nem becsületeségét. — Lopás. 7 hó 10-én Spuderka György bolgárszeki lakos anyjától többféle ruhaneműt lopott, eltűnve a szülői házból. Tegnap azonban sike-rült a tettest elfogni, midőn egy expressz-szo'ga által a ruhák közül néhányat a zálogházba küldött. Elfoga-tott s átadatott a bíróságnak.

Személyforgalom Brassóban. Augusztus hóban a brassói rendőri bejelentési hivatal következő beje-lentést foganatosította. Jelentkezett állandó tartózkodásra 11 fél; lakásváltoztatás 331; segédfelvétel 20, elbocsátás 27; tanuló felvétel (lakásra) 4, — elbocsá-tás 31; — cselédfelvétel 209, — elbocsátás 208; időnként Brassóban dolgozó napszámos felvétel 139, — elbocsátás 83; vendégülkbe s magánháza szállott idegen érkezése 1237, — elutazása 1257. Kórkázakba való felvétel 58, — elbocsátás 64; fogházakba való felvétel 24, — elbocsátás 37; a lelkészi hivatalok be-jelentettek 85 születést és 79 halálozást. Ennélfogva az összes bejelentések száma 4126. A bejelentési szabályok áthágásáért megbüntetett 20 fél s felvilá-gosítás adott 617.

Szép butordarab. A helybeli kir. középipariskola faipart tanmühelye egy remek butordarabot küld töb-bek között a deési kiállításra. Egy faragásokkal gaz-dagon diszitett szekrény ez, teljesen Siklody István szaktanár terve szerint készítve. A faragást ifj. Koós Ferencz eszközölte. A szekrény meglepő szépségű, a legszebb darab, melyet az iskola eddig készített. Büszke lehet reá. Bizton hisszük, hogy az iskola ez-zel a munkával nagy elismerést fog aratni, melyet különben teljes mértékben megérdemel. Ezenkívül az iskola egy igen szép íróasztal s több kisebb darab-bal lesz a kiállításon képviselve.

Segély a Hermányiaknak. A Brassóban állomá-szó II. Sándor gyalogezred zenekara N.-Szebenben hangversenyt rendezvén, annak tiszta jövedelmét, 24 frtot, Soós ezredes ur a szász-hermányi tüzkarosultak javára még Szebenből küldötte be az alispán urhoz. A tett nem szorul dícséretre.

A „Brassói Magyar Képes Naptár” második év-folyama a napokban kerül ki sajtó alól. Most terjedel-mesebb lesz a tavalyinál — de ugyanezen árban — egy sereg kitűnő munkatárssal s képei közt sok helyi érdekű arcképekkel is fog találkozni az olvasó. Csak gratulálhatunk a fiatal kiadónak Rozsondai Jánosnak e valóban áldozatot nem kimélő kiállításért s minél szebb sikert kívánunk fáradsága jutalmául.

Könyöradományok. Egy szegény, de becsületes iparos: Dobos Ferencz csizmadialeány lett a sors által könyörtelenül sújtva. Neje gyermekágyban gyö-gyíthatlan betegségbe esvén, tegnap a városi közkör-házban elhalt. A szegény férj. kinek még a temetési költségek előteremtésére sincs elég tehetsége, két kis árvájával fordul a könyöröltes szívü embertársakhoz segélyért, melyeket lapunk szerkesztősege is elfogad.

Piaczi árak

Brassóban, 1887. szeptember hó 23-án.

— Zikelli Henrik jelentése. —

Hectóliter	Buza	legszebb	5.20
		közepes	4.80
Rozs		vegyes	4.—
		legszebb	3.30
Árpa		közepes	—
		legszebb	2.80
Zab		közepes	—
		legszebb	1.50
Törökbuza		közepes	1.40
		legszebb	1.40
Kása		—	3.80
		—	5.—
Borsó		—	—
		—	—
Lencse		—	7.—
		—	—
Fuszulyka		—	4.—
		—	—
Lenmag		—	9.—
		—	—
Burgonya		—	—
		—	—
Marhahús		—	—
		—	—
Disznóhús		—	—
		—	—
Juhhús		—	—
		—	—
Faggyu (friss)		—	—
		—	—

Brassai piaczi árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. szeptember hó 24-én.

Róman papirpénz	à 20 frankos	8.68 vétel	8.70 eladás
ezüstpénz	à 20	8.62	8.66
Napoleon'd'or (aranypénz)		9.94	9.96
Török lira		11.27	11.29
Arany		5.87	5.89
Orosz papirrubel		110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Szterényi József Napoca.

HIRDETMÉNYEK.

Egészen új őszi és téli szövetek!!

A legújabb divatu őszi és téli férfi-szövetek üzletem részére már megérkeztek.

Erről a nagyérdemű városi és vidéki közönséget azon megjegyzéssel sietek értesíteni, hogy

lehetőleg jutányos árban, kitűnő szabásu s legújabb divatu

minden rendbeli öltönyöket gyorsan és pontosan eszközölök. Kérem csak nagybecsű pártfogásukat.

Kiváló tisztelettel

Zsigmond Áron,
szabó.

Brassó, Klastrom-utca 8. sz.

Szám. 1580 - 1887. t. l. k.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *pipei Bálint Elek s társ.* végrehajtónak o.-zsákodi Buzás Illia s társ. végrehajtást szenvedők elleni 55 frt 80 kr 345 frt tőkeköveteléses járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbíró) területén levő, O-Zsákod községben s határára fekvő, az o. zsákodi 29. számú

telekjegyzőkönyvben az A + 33, 34, 383, 422 $\frac{1}{2}$, 448, 476, 571, 716, 717 $\frac{1}{2}$, 721, 738, 1022, 1023, 1024, 1025, 1056 $\frac{1}{2}$, 1129 $\frac{1}{4}$, 1270, 1272, 1273, 1274, 1369, 1370, 1381, 1382, 1476, 1507, 1547, 1588, 1589, 1590, 1591, 1580, 1581, 1582, 1744, 1745. hr. számú ingatlanokra az árverést 579 frtban ezenel megalapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi október hó 8-ik napján délutáni 9 órakor O. Zsákod község háza-

nál megtartandó nyilvános árverésen a megjelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánat-ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 57 séről kiállított szabályszerű elismervényt

1881. LX. törvényezik 42-dik §-ában
Sagesvár, 1887. július hó 2-án.
jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt
A kir. járásbíró mint t. l. k. hatóság.
igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában (377) 1-1
Gödri Sándor, kir. aljbíró.

Uj vendéglő haszonbérbe!

Bolonya, kút-utca 350. szám alatt, a belváros közelében teljesen ujonnan épült és minden kíváncsúnak megfelelően berendezett vendéglő s fogadó

az „Arany sashoz”

ezimezve, — bérbe kiadó.

Ugyanitt van 3 kényelmes vendégszoba idegenek számára s 3 szoba és konyha a vendéglős részére, nemkülönben 2 istálló, nagy szin s nagy udvar a vidéki közönség számára; valamint padlás s 2 nagy pincze. Jövőre gondoskodva lesz tekepályáról s kerti helyiségről is.

Ez a helyiség f. évi október 15-től bérbe vehető.

Bővebbet megtudhatni ugyanott, vagy pedig belváros, alsó-ujtca 447. szám alatt — a tulajdonosnál.

Szám 2.—1888. igaz. választm.

Brassó vármegye igazoló választmányától.

Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek

1886. évi XXI. törv.-czikk 28. §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutatása alapján összeállított

névjegyzéke az 1888. évre.

- Czell Károly, gyógyszerész, Brassó. 3922 frt 54 kr. (Kétszer számítva.)
- König János, közvetítő és kereskedő, Brassó. 2859 frt 34 kr. Ip. k. tag.
- Dr. Czell Vilmos, szeszgyáros, Brassó. 2638 frt 12 kr. Jogtulor.
- Plecker József, ny. cur. bíró, Brassó. 2208 frt 64 kr. (Kétszer számítva.)
- Fleischer Mihály, mészáros, Brassó. 2125 frt 66 kr. Ip. k. tag.
- Kammer Ede, kereskedő, Brassó. 2069 frt 25 kr. Ip. k. tag.
- Czell Frigyes ifj., szeszgyáros, Brassó. 1945 frt 62 kr.
- Dr. Fabricius József, orvos, Craiova. 1665 frt 66 kr. (Kétszer számítva.)
- Czell Frigyes id., szeszgyáros, Brassó. 1661 frt 33 kr.
- Hesshaime Adolf, kereskedő, Brassó. 1588 frt. Ip. kam. alelnök.
- Bachmayer Gyula, ügyvéd, Brassó. 1477 frt 32 kr. (Kétszer számítva.)
- Dr. Fabricius József, orvos, Brassó. 1368 frt 80 kr. (Kétszer számítva.)
- Popp B. György, ásv. olaj-gyáros és bérő, Brassó. 1294 frt 96 kr. Ker. k. tag.
- Mayer József, ügyvéd, Brassó. 1220 frt 80 kr. (Kétszer számítva.)
- Baruch Jeremiás, szeszgyáros, Maros-Vásárhely. 1148 frt 54 kr.
- Hiemesch Henrik, mészáros, Brassó. 1062 frt 83 kr.
- Böhlert Ede, sebész, Brassó. 1051 frt. (Kétszer számítva.)
- Muresanu Jakab, ny. tanár, Brassó. 977 frt.
- Dr. Otrobán Nándor, honv. orvos, Brassó. 975 frt 66 kr. (Kétszer számítva.)
- Langer Tamás, ny. járásbíró, Brassó. 909 frt 42 kr. Ügyvéd
- Zeides Péter, magánzó, Brassó. 897 frt 6 kr.
- Thiesz Károly, ny. lelkész, Brassó. 806 frt 83 kr. (Kétszer számítva.)
- Ridely Frigyes, magánzó, Brassó. 779 frt 50 kr.
- Marienburger Rezső, magánzó, Brassó. 753 frt 88 kr.
- Kórodi Mihály, czizmadia, Brassó. 742 frt 74 kr. Ker. k. tag.
- Joanides György, ásványolaj-gyáros, Brassó. 735 frt 69 kr.
- Honigberger Frigyes, magánzó, Brassó. 709 frt 90 kr.
- Puskari József, ügyvéd, Brassó. 681 frt 04 kr. (Kétszer számítva.)
- Vasadi József, magánzó, Brassó. 677 frt 14 kr. Ker. k. tag.
- Tartler Márton, magánzó, Brassó. 669 frt 20 kr.
- Copony Mihály, erdész és bérő, Rozsnyó. 658 frt 63 kr. (Erdész.)
- Stenner Pál, magánzó, Brassó. 653 frt 78 kr.
- Popovits András, kereskedő, Brassó. 643 frt 52 kr.
- Ludwig Ferencz, vendéglős, Brassó. 621 frt.
- Manole Diamandi, kereskedő, Brassó. 613 frt 84 kr. Ker. kam. elnök.
- Steriu Constant n, magánzó, Brassó. 612 frt 06 kr.
- Remenyik István, háztulajdonos, Brassó. 609 frt 11 $\frac{1}{2}$ kr.
- Duschoiu János, kereskedő, Brassó. 605 frt 34 kr. Ker. k. tag.
- Safrano Anastasie, kereskedő, Brassó. 587 frt 15 kr.
- Brennerberg Gyula, törvényszéki bíró, Brassó. 586 frt 06 kr. (Kétszer szám.)
- Schmidt Albert, magánzó, Brassó. 579 frt 66 kr.
- Dück György, ny. tanácsos, Brassó. 575 frt 54 kr. Bíró.
- Prentner József, lisztárus, Brassó. 569 frt 52 kr. Ker. k. tag.
- Müller Gyula, kereskedő, Brassó. 544 frt 80 kr.
- Zeidner Traugott, mészáros, Brassó. 534 frt 17 $\frac{1}{2}$ kr.
- Nemes Péter, kir. közjegyző, Brassó. 533 frt. (Kétszer számítva.)
- Zeidner H-nrik, kereskedő, Brassó. 523 frt 76 kr.
- Jekelius Károly, kereskedő, 522 frt 5 $\frac{1}{2}$ kr.
- Hening Frigyes, magánzó, Brassó. 514 frt.
- Bogdan András, háztulajdonos, Brassó. 507 frt.
- Dück József, gyáros, Brassó. 502 frt 73 kr.
- Binder Frigyes, közvetítő, Brassó. 469 frt 38 kr.
- Adler Lipót, fényképész, Brassó. 467 frt 65 kr.
- Teutsch Gyula, gyáros, Brassó. 451 frt 13 kr.
- Drexler Sándor, vendéglős, Brassó. 441 frt 21 kr.
- Müll János, bérő, Feketealom. 441 frt 21 kr.
- Pellonis Frigyes, lisztárus, Brassó. 426 frt 53 kr.
- Quittner Salamon, gyáros, Brassó. 417 frt 78 kr.
- Adler J. Lajos, pénzváltó, Brassó. 413 frt 50 kr.
- Herfurth Ferencz, magánzó, Brassó. 410 frt 97 kr.
- Fromm Márton, közvetítő, Brassó. 407 frt 3 kr.
- Id. Hornung Ferencz, mészáros, Brassó. 391 frt 82 kr.
- Márk Sámuel, kereskedő, Brassó. 388 frt 13 kr.
- Tontsch Mihály, Brassó. 373 frt 97 kr.
- Schlandt Gottlieb, börgyáros, Brassó. 365 frt 96 kr.
- Béldi Gusztáv, városi gyakornok, Brassó. 359 frt.
- Jározy János, asztalos, Brassó. 352 frt 85 kr.
- Stamm Traugott, kereskedő, Brassó. 351 frt 21 kr.
- Ollinger György, kereskedő, Brassó. 346 frt 57 kr.
- Papp Ferencz, butorgyáros, Brassó. 343 frt 02 kr.
- Hellwig Samu, sörfőző, Brassó. 337 frt 68 kr.
- Péter Mihály, cipész, Brassó. 335 frt 05 kr.
- Socek Ferencz, cipész, Brassó. 331 frt 53 kr.
- Fabricius Károly, kereskedő, Brassó. 331 frt 17 kr.
- Fabricius Gusztáv, kereskedő, Brassó. 331 frt 17 kr.
- Stenner József, rozsolisgyáros, Brassó. 326 frt 39 kr.
- Nagy István, fakereskedő, Brassó. 326 frt 08 $\frac{1}{2}$ kr.
- Furnika György, mészáros, Brassó. 325 frt 34 kr.
- Salmen Frigyes, építőmester, Brassó. 325 frt 25 kr.
- Verzár István, kereskedő, Brassó. 319 frt 30 $\frac{1}{2}$ kr.
- Tittes György, borkereskedő, Brassó. 316 frt 21 $\frac{1}{2}$ kr.
- Felter Gusztáv, kereskedő, Brassó. 310 frt 98 kr.
- Safrano János, pénzváltó, Brassó. 210 frt 50 kr. Kereskedelmi kam. tag.

Póttagok.

- Eisner Lajos, kereskedő, Brassó. 309 frt 76 kr.
- Tritsch Emanuel, kereskedő, Brassó. 309 frt 76 kr.
- Beer Ignác, tökepénzes, Brassó. 308 frt 75 kr.
- Friedmann Frigyes, kereskedő, Brassó. 305 frt 35 kr.
- Thul József, harisnyagyáros, Brassó. 305 frt 12 kr.
- Köpe Mih. István, földész, Hosszúfal. 300 frt 96 kr.
- Buntoiu András, kereskedő, Brassó. 299 frt 70 kr.
- Gyertyánffy Emil, kereskedő, Brassó. 295 frt 84 kr.
- Orendi János, gyáros, Brassó. 293 frt 78 kr.
- Mandel Henrik, közvetítő, Brassó. 293 frt 60 kr.
- Bomben George, háztulajdonos, Brassó. 292 frt 72 kr.
- Schwarz András, háztulajdonos, Brassó. 292 frt 96 kr.
- Zikeli Károly, ka'apos, Brassó. 287 frt 95 kr.
- Schul József, kereskedő, Brassó. 287 frt.
- Resch Károly, aranyműves, Brassó. 286 frt 14 kr.
- Eitel Frigyes, mészáros, Brassó. 283 frt 31 kr.
- Kammer Samu, magánzó, Brassó. 282 frt 43 kr.
- Stegens János, kenyérsütő, Brassó. 282 frt 65 kr.
- Alexi Teochar, könyvnyomdász, Brassó. 279 frt 57 kr.
- Stefes János, vendéglős, Brassó. 279 frt 50 kr.
- Mátyás József, közvetítő, Brassó. 278 frt 20 kr.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jövő október hó 4-ik napjáig a vármegye főjegyzőjének irodájában ki lesz téve; az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából üléseit jövő október hó 4-én délután 3 órakor s esetleg az azt követő napon fogja tartani, mely ideig mindazok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani, vagy az 1886. évi XXI. törv.-czikk 26. §-ában megirt kedvezményt igénybe venni óhajtják, a hivatalos órák tartama alatt a meggye főjegyzőjénél ez irányban megjegyzéseiket beadhatják.

Kelt Brassóban, 1887. évi szeptember hó 14-én tartott igazoló választmány üléséből:

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Tompa Sándor,
főjegyző.